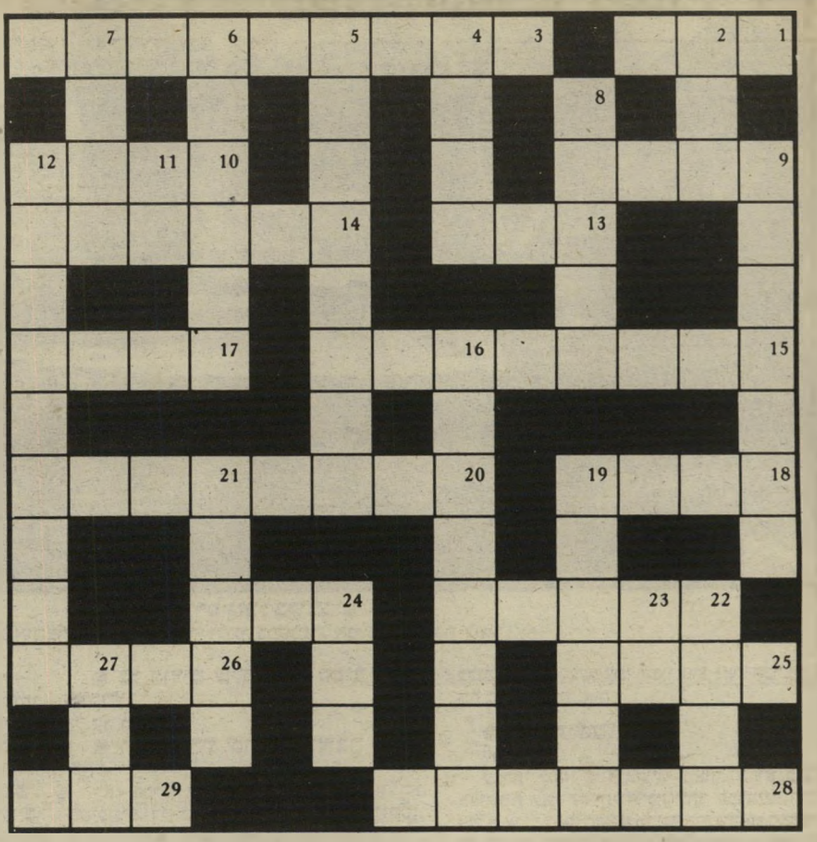

פתרון תשבצופן 2501

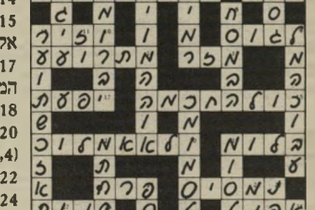

מאוזן:

1. עברו בחלק מן הרוביקון (3)
3. נאלצו להשתמש בשכפ"ץ, ל-צערם הרב (3,6)
9. אומרים שגלה את סוד הבעילה (4)
10. הצעיר סובל מהרטרו (4)
13. „האנשים הראשונים על הירח" יצאו ברקוד (3)
14. משחק הטרוסכסואלי? (6)
15. מת לקפוץ מסיר־הסירים, ישר אל סיר־הבשר (4,4)
17. מה ענה דלפון כשנשאל מה המצב? (4)
18. הד"ר לא שואף להיות טבח (4)
20. המלמד המהולל תמיד אלגנטי (4,4)
22. יש ערך סגולי ללוטו (5)
24. קוף ובן־אדם בעננים (3)
25. גם חביב וגם אביב (4)
26. חלק ישן עבר ובטל מן העולם (4)
28. זה המקום בו חיים משה ר־שרה'לה שרון יסכימו ביניהם (4,3)
29. „תזרחה בבקשה"! אמרו לדג (3)

מאונך:

2. זה שחי אצלנו בדלות, בצרפת לעשיר ייחשב (3)
4. מגעיל כמו עכבר (4)
5. ישמור על הסדר והתמורה תראה לעין (4,4)
7. זה שדוחף ודורס, נכשל ב־כתיבה (4)
8. יחפה בקבוץ (5)
9. הו ארצנו, מולדתנו, חמה כמו תנור (7)
11. בחורף יוריד גשם (איוב ל"ז) (2)
12. מקום כמו הר נבו .... (4,5)
16. מבט אל רקוד ביוון (מ) (8)
19. יש חתיכת נוף ברחוב (6)
21. ציפיה לדורון (5)
22. התעמלות בחלל ריק (4)
23. ארוני אלהים (2)
24. בקוטב הצפוני סירה נעה למטה ולמעלה (3)
27. סגר עניין וחזר לחוץ (3).

★★★

„לפני כל שיר רע לי מאוד"

(המשך מעמוד 31)

● את חסרת־ביטחון ביחס למיקצועיות שלך וביחס לאי־כויות שלך?

אני לא מדברת על משהו שאני רו־אה שהוא טוב, אבל כשאנשים אוהבים את השירים וזקוקים לזה, אז אתה צריך לדעת מזה, צריך להיות פידבאק בין המאזינים לבינך. אתה לא יכול לשבת שם ולשלוח דברים. זה קשר עם קהל, לא? כך נראה לי. כל יוצר צריך חיזוקים מהקהל. חוץ מזה, שזה חוסר־ביטחון, ואתה רוצה ליצור קשר. אני כבר הופעתי עם קהל בשנים האחרו־נות.

● כשאת שרה?

לא. אני לא אוהבת לשיר.

● למה?

אני לא יודעת. אני אוהבת לכתוב מוסיקה ולנגן פסנתר. אני לא אוהבת לשיר.

● אבל כשאת עובדת עם הזמרים, את שרה להם?

כן, אבל זו עבודה, זה לא מאהבת השירה, אני מראה להם.

● זה לא מסני שאת מתביי־שת?

לא. אני פשוט לא אוהבת את זה. לא כל אחד אוהב לשיר, אני לא אוהבת לשבת ולשיר, אין לי זה. אני אוהבת להאזין איך אחרים שרים.

● את שומעת כל הזמן מר־סיקה?

לא. כל היום יש לי מוסיקה בראש. כשאני עובדת, אני צריכה הרבה שקט. כשאני מבשלת, אני לא שומעת מוסי־קה, כי אני לא יכולה להתרכז בשני דברים בעת ובעונה אחת. אני יכולה לעשות דבר אחד, אחרת הכל מתבלבל לי. אני לא כזאת שבטלפון, והילדה שם, והכלב שם נובח, יש כאלה סטרי־אופונים. בעלי כזה, יכול לעשות טוב ארבעה דברים בעת ובעונה אחת. זאת תכונה. אני יכולה לעשות רק דבר אחד, כי אחרת הריכוז שלי מתפצל. אני צריכה ריכוז מירבי לדבר אחד.

■ ■ ■

● נהנית בניו־יורק?

מאוד, בעיקר מבחינת המוסיקה. זו עיר מסעירה. הייתי רק 10 חודשים ועברתי המון שינויים. ומאוד קשה לי להסתגל לשינויים. שלושה־ארבעה חודשים עד שהרגשתי נוח. הרגשתי ניכור, למרות שאני עם חברים יש־ראלים. הרגשתי שזו עיר זרה ומנוכרת, הרבה רעש. וקשה לי ברעש. קשה לי פיסית.

● אומרים שמי שבותב פיזמונים הוא בחות נחשב ממי שמתעסק במוסיקה קלאסית. יש זילזול במי שבותב לאי־רוויזיון, למשל.

אני לא יודעת. לי יש רקע במוסי־קה קלאסית והשכלה כל־כך רחבה. ולמדתי באוניברסיטאות בארצות־ה־ברית. המון חברים שאלו אותי מה אני צריכה קומפוזיציה אם אני כותבת שירים.

לא לכולם יש השכלה רחבה, אז אני לא מרגישה שמזלזלים. יש לי קשר פה עם מוסיקאים קלאסיים, עם המורים שלי, ואני מרגישה כבוד הדדי, אני מכבדת את מה שהם עושים. אני לא חשה בזה לגביי. אבל יכול להיות שיש כאלה שחושבים שזה נחות.

● והאירוויזיון?

אירוויזיון זה סיפור אחר מאשר לכ־תוב שירים. זו מין תחרות כזאת, מין הצגה כזאת. אבל מי מתייחס לזה ברצינות? אף אחד.

● המון אנשים מתייחסים לזה ברצינות, גם הזמרים המת־חרים.

זמרים זה משהו אחר, אני מוסי־קאית.

● אבל גם את לוקחת חלק בעניין הזה.

זה שעשוע, לא? יש לי חוש־הומור.

● זה שעשוע גם כשאת זוכה?

כן. הזכיה לא עשתה לי משהו במיו־חד.

● והכסף?

עד שהוא הגיע לקח המון זמן. את הדברים האלה לא עושים למשהו. זה היה נחמד, זה היה שעשוע. כמו התוכ־נית טלוויזיה עם שרה'לה שרון, אז אני לא יודעת אם זה עשה לי משהו, זה היה חלק מהעבודה.

עושה לי משהו כשאני כותבת מנ־גינה. מיפגש חי עם קהל עושה לי משהו.

בטלוויזיה זה לא טיבעי.

עושה לי לכתוב מנגינה, ואז אני מאושרת, לימים. אמרו לי שאני נשמ־עת מאושרת, אז אמרתי שיצאו לי חמש מנגינות, את יודעת מה זה? לפע־מים חודשים לא יוצא:

● את מרגישה הקלה אחרי שאת בותבת מנגינה?

אושר, קלילות, קלות, לא הקלה. אני מרגישה שאני מרחפת. אני מרגי־שה שהצדקתי את קיומי. עשיתי מש־הו, מכלום יצא משהו.

● את לא פוחדת שיום אחד זה ייפסק?

לא. אני עצובה שזה יפסק, אני לא פוחדת, אלא עצובה. הרי זה נפסק יום אחד.

● למה?

ככה. בגיל מבוגר מאוד כבר לא לכל אחד יש הרבה מה להגיד. להרבה יוצרים יש פחות ופחות מה להגיד, זה מה שעצוב. שטח־הפופ הוא דבר מאוד עכשווי. אני לא מכירה אף זקן שכותב

הירש בחדר־העבודה
„זה כבר חלק מהחיים!"

בסיגנון של טוקינג הדס.

● אבל גם את לא בותבת ב־סיגנון שלהם.

אבל אני מקשיבה. אני כותבת ב־סיגנון שלי אבל אני מקשיבה, חוץ משירים ישראלים — שזה מה שאנחנו וזה מה שיש — אני מקשיבה המון למה שכל העולם מקשיב. אני לא מנותקת מהעולם. אני מקשיבה למר־סיקת־פופ כל יום כמה שעות עם הילדים, זה חלק מהחיים. זה חלק מה־תרבות של החיים. ומוסיקה בארצות־הברית, ובכל העולם, לדעתי, זה חלק מהחיים. לכל מקום שאתה נכנס, לחנות, או אפילו לאוטובוס, יש לך מוסיקה. בכל מקום הרדיו פתוח ואתה חי את זה. אז גם אני חיה את זה וזה גם מעניין אותי, זה המיקצוע שלי.

אני קונה תקליטים, אני מקשיבה, מעניין אותי מה הולך, להיות בעניי־נים. אני רואה להקה טובה, אני מתל־הבת, אני קונה את התקליט, כמו כולם.

● אז את חושבת שבשי־תהיי יותר מבוגרת זה לא יהיה לך?

אם אני אוהב את זה, אז כן יהיה לי. אם עוד יעניין אותי, אין סיבה שלא. אבל אני לא יודעת מה יהיה. מלחין־פופ בן 65?

● את ריאה את עצמך מל־חינת־סום?

מלחינה של שירים, כותבת שירים.

● זה פופ?

זה לא רק פופ.

■ ■ ■

● איזה שיר שלך את הכי־אוהבת?

תעצרי את הטייפ, חבל על הסרט, תני לי לחשוב, זה יקח לי זמן.

מודעות בטלפון
לכל העתונים
בכרטיסי אשראי במחירי המערכת
DINERS CLUB INTERNATIONAL ISRAEL LTD
ויזה
ישראכרט
שרות ת.ד. ללא תשלום - חניה חופשית במקום
פרסום אידיאל
אבן גבירול 110 ת"א, פתוח 7.30 - 20.00 רצוף
03-227117/8